

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. И.ОВА ПЕНОВА като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20231110209900 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „XXXX“ ЕООД, ЕИК XXXX, срещу Наказателно постановление № 694060 – F690568/06.03.2023 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – София, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на Национална агенция за приходите, за извършено нарушение на чл. 13 от ДОПК. За същото на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 273 от ДОПК на дружеството – жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 (две хиляди) лева.

В жалбата се релевират пространни доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, за неговата неправилност, както и за постановяването му при съществено нарушение на процесуалните правила. В подкрепа на изложеното се поддържа на първо място, че както в съставения АУАН, така и в атакуваното НП, не е дадено точно и ясно описание на конкретно извършеното нарушение и описание на обстоятелствата, при които е извършено последното. Сочи се, че като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ДОПК, според която задължените лица са длъжни да оказват съдействие и да предоставят информация при условията и по реда на този кодекс на органа по приходите и публичния изпълнител при изпълнение

на правомощията им по чл. 12, ал. 1 – 4, но не е посочено каква информация не е предоставена и какво съдействие не е оказано. Навеждат се аргументи за необоснованост на размера на наложената санкция и доводи за приложението на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно и необосновано.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

В проведеното по делото съдебно заседание административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно Декларация от упълномощено лице на дружество „XXXX“ ЕООД, ЕИК XXXX от 10.12.2022 г. и съставен ПИП кд.184 сер. АА № XXX/10.12.2022 г. и ПИП кд.184 серия АА № XXX от 10.12.2022 г., управителят и представители на дружеството били запознати, че при последващо реализиране и извеждане на стока, разтоварена в склад на дружеството, находящ се на адрес в гр. XXXXXXXXX, получена с фактура № 211 от 08.12.2022 г. и фактура № 210 от 08.12.2022 г., следва да уведомят Оперативен център на НАП, писмено на имейл адрес XXXX, предварително със заявени дата и час на извеждане на стока.

На 13.12.2022 г. в хода на извършена проверка от служители на НАП, обективирана с ПИП кд 184 сер. XXXX от 13.12.2022 г. било установено, че в склада, находящ се в XXXXXXXXXXXXXXX, стопанисван от „XXXX“ ЕООД с ЕИК XXXX, не е налична стока, т.е. не се съхранява стоката, получена с фактура № 211 от 08.12.2022 г., обективирана с ПИП кд. 184 сер. АА № XXX от 10.12.2022 г. и фактура № 210 от 08.12.2022 г., обективирана с ПИП кд. 184 сер. АА № XXX от 10.12.2022 г.

На 29.12.2022 г. е съставен акт за установяване на административно

нарушение, в който е приета за нарушена разпоредбата на чл. 13 от ДОПК. На същата дата АУАН е връчен на представител на дружеството, който го подписал без възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не постъпили конкретни писмени възражения срещу констатациите в АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН, на 06.03.2023 г. Началник на отдел „Оперативни дейности“ – София, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на НАП, издал обжалваното наказателно постановление № 694060 – F690568/06.03.2023 г., в което били отразени обстоятелствата по извършването на нарушението, неговото фактическо описание (идентично на това в АУАН) и правната му квалификация по чл. 13 ДОПК, като на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 273 от ДОПК на дружеството – жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 (две хиляди) лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител Р. Н. С..

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото същата е еднопосочна, а и между страните няма спор по отношение на правнорелевантните факти, като е налице спор относно приложимото право.

От показанията на св. Р. Н. С. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства при проверката, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля Р. С. представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото същата като актосъставител е възприела възпроизведените от нея в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията ѝ и ги кредитира изцяло.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно

изясняване на обстоятелствата по процесния случай, вкл. и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#) в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал.1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените от администрацията АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че АУАН и Наказателното постановление са съставени от оправомощени лица, предвид приложените към материалите на делото Заповед № 2772/09.09.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП, Заповед № 3927/23.11.2022 г. на Изпълнителния директор на НАП и Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на Национална агенция по приходите, както и в рамките на законоустановените давностни срокове.

Независимо от гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, относно изискването на закона да бъде направено ясно, точно и пълно описание на извършеното нарушение, на което нарушение да е дадена точна правна квалификация. Както в АУАН, така и в наказателното постановление липсва конкретно и недвусмислено описание на извършеното нарушение, поради което съдът счита, че възможността на жалбоподателя да разбере за какво точно е ангажирана административнонаказателната му отговорност и правото му на защита са били нарушени, което може да има само една последица, а именно отмяна на

обжалваното постановление.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ДОПК, „Участниците в производствата са длъжни да оказват съдействие и да предоставят информация при условията и по реда на този кодекс на органа по приходите и публичния изпълнител при изпълнение на правомощията им по чл. 12, ал. 1 – 4“.

Чл. 273 от ДОПК е санкционна разпоредба, според която който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на правомощията им, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв. за физическите лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в същия размер. При повторно нарушение наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв.

Същевременно чл. 278б от ДОПК предвижда санкцията за неизпълнение на задължение по чл. 13 от ДОПК - лице, което не изпълни задължение по чл. 13, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци. При повторно нарушение наказанието е глоба от 3000 до 5000 лв. – за физическите лица, или имуществена санкция от 20 000 до 50 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци.

В конкретния случай АУАН и НП са издадени за това, че дружеството – въззивник „XXXX“ ЕООД, ЕИК XXXX не е изпълнило задължението си да уведоми Оперативен център на НАП при предстоящо извеждане на стока от склад, находящ се на адрес в гр. XXXXXXXXX, получена с фактура № 211 от 08.12.2022 г. и фактура № 210 от 08.12.2022 г., което деяние е посочено като съставомерно по чл. 13, ал. 1 от ДОПК. При надлежно упражнени служебни правомощия на надзорните органи за изискване на представяне на доказателства или за спазване на определено правно задължение, респективно за контролирането на такова, за дружеството-жалбоподател, като участник в процеса, е възникнало задължението по чл. 13, ал. 1 от ДОПК – а именно да оказва съдействие на НАП и да предоставя информация при условията и по реда на посочения кодекс на органите по приходите при изпълнение на правомощията им по чл. 12, ал. 1, т. 1-4 от ДОПК. В конкретния случай дружеството-въззивник не е изпълнило конкретно поето от него задължение към НАП, че при последващо реализиране и извеждане на стока, разтоварена в склад на дружеството в гр. XXXXXXXXX, получена с фактура № 211 от

08.12.2022 г. и фактура № 210 от 08.12.2022 г., следва да уведоми Оперативен център на НАП, писмено на имейл адрес предварително със заявени дата и час на извеждане на стоката, с което и вмененото му нарушение е било осъществено от обективна страна. Същевременно обаче следва да се посочи, че нормата на чл. 278б от ДОПК е специална спрямо чл. 273 от ДОПК и за нарушение по чл. 13 ДОПК се предвижда санкция именно в първата разпоредба, съответно чл. 273 за нарушение по чл. 13 ДОПК не намира приложение. Чл. 278б от ДОПК предвижда санкцията за неизпълнение на задължение по чл. 13 от ДОПК - лице, което не изпълни задължение по чл. 13, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци. При повторно нарушение наказанието е глоба от 3000 до 5000 лв. – за физическите лица, или имуществена санкция от 20 000 до 50 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци, съответно неправилно е определена санкционната норма, което влече порок в наказателното постановление, който не може да бъде отстранен от съда (в този смисъл Решение № 757 от 11.02.2022 г. на АдмС - София по адм. д. № 12196/2021 г.).

Отделно от това съдът констатира и друго процесуално нарушение, което е отново самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП. Според посочената в НП санкционната разпоредба на чл. 273 от ДОПК "който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на правомощията им, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв. за физическите лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в същия размер. При повторно нарушение наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв.". В разпоредбата е предвидена административнонаказателна отговорност за нарушения, осъществени с две различни изпълнителни деяния, съответно с две различни негови форми. Първото от тях се изразява в "неоказване на съдействие", а второто – във "възпрепятстване изпълнението на правомощията" на органите, извършващи проверката. Първото поведение предполага пасивност /бездействие/ от страна на задълженото лице, а второто - активни действия, с които последното пречи съзнателно за осъществяване на законово регламентираната дейност на контролните органи. Смесването на тези различни по своето съдържание деяния при описанието на нарушението

всякога нарушава правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, тъй като го ограничава да узнае пълно, точно и ясно в какво се изразява противоправното му поведение. Този пропуск е допуснат, както при съставяне на АУАН, така и при издаване на атакуваното НП.

Предвид всичко гореизложено, подадената жалба се явява основателна, респективно и атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

При този изход на делото право на разноси има въззивникът, но доколкото такива не са претендирани, то и съдът не дължи произнасяне в този аспект.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 694060 – F690568/06.03.2023 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – София, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на Национална агенция за приходите, с което на „XXXX“ ЕООД, ЕИК XXXX на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 273 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 (две хиляди) лева за извършено нарушение на чл. 13 от ДОПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____